ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងកសិកម្ម
AGRICULTURAL AND RURAL DEVELOPMENT BANK

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

គម្រោងបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិន
ក្នុងស្រះ

គណៈកម្មការគាំទ្រគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃ អេ.អ.ឌី.ប៊ី
ឆ្នាំ២០២២

មាតិកា

១-សេចក្តីសង្ខេបនៃគម្រោង 2

២-លក្ខណៈជីវសាស្ត្ររបស់ត្រីឆ្ពិន 3

៣-វិធីសាស្ត្របង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិន 4

៣-១-ការជ្រើសរើសមេពូជ 4

៣-២-ការចាក់អ័រម៉ូនរំញោច 4

៣-៣-ការបង្កាត់ 5

៣-៤-ការភ្ញាស់ពង 5

៣-៥-ការដាក់កូនត្រីទើបនឹងញាស់ចូលទៅក្នុងស្រះបំប៉ន 5

៣-៦-ការរៀបចំស្រះបំប៉នកូនត្រីទើបនឹងញាស់ 5

៣-៧-ចំណីសម្រាប់បំប៉នកូនត្រី 5

៣-៨-ការប្រមូលផល 5

៤-គម្រោងចំណាយលើការបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិន 6

៤-១-ការវិភាគលើការចំណាយសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមអាជីវកម្មដំបូង 6

៤-២-ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចលើការចិញ្ចឹម១វគ្គ 7

៤-៣-ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចដោយផ្អែកលើនិន្នាការតម្លៃលក់កូនត្រី 9

៥-ហានិភ័យ 9

៦-សេចក្តីសន្និដ្ឋាន 10

១-សេចក្ដីសង្ខេបនៃគម្រោងបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិន

-កសិដ្ឋានបង្កាត់ភ្ញាស់ ÷ សង្កាត់អូរម៉ាល់ ក្រុងបាត់ដំបង ខេត្តបាត់ដំបង

-ចំនួន និងទំហំស្រះ ÷ ស្រះផ្សាំកូនត្រីចំនួន ០២ មានទំហំ ៣០ម x ១៥ម x ២ម

-ចំនួនត្រីមេពូជ ÷ ត្រីឈ្មោល ០៣គ.ក និងត្រីញី ០៥គ.ក

-ប្រភពត្រីមេពូជ ÷ ជាត្រីសាច់ក្នុងកសិដ្ឋាន
(ប្រសិនទិញពីខាងក្រៅតម្លៃ ២០,០០០រៀល/គ.ក)

-ចំនួនវគ្គបង្កាត់ភ្ញាស់/ឆ្នាំ ÷ ៤-៥ដង/ឆ្នាំ

-រដូវកាលបង្កាត់ភ្ញាស់ ÷ ចន្លោះខែ៥ដល់ខែ៩ និងជាទូទៅអាចបន្តពូជបានពេញ១ឆ្នាំ
លើកលែងតែ ខែ១១ និងខែ១២ (ចុងឆ្នាំ)។

-រយៈពេលផលិតកូនត្រី ÷ ២.៥-៣ខែ/វគ្គ

-អត្រាបាត់បង់ ÷ ចន្លោះពី ៥-១០% អាស្រ័យលើការថែទាំ

-ទិន្នផលផលិតបាន ÷ កូនត្រីពូជចំនួន ១០០,០០០ក្បាល

-ទីផ្សារ ÷ អតិថិជនក្នុងខេត្ត និងក្រៅខេត្ត

-តម្លៃលក់កូនត្រី ÷ ចន្លោះពី ៨០-១២០រៀល/ក្បាល អាស្រ័យលើទំហំកូនត្រី

-តម្រូវការទុន ÷ សម្រាប់ការចាប់ផ្ដើមអាជីវកម្មដំបូង ដោយរៀបប្រព័ន្ធបង្កាត់ភ្ញាស់
ចល័ត ត្រូវចំណាយដើមទុនចំនួន ÷ **១៤,១៣៨,៥០០រៀល**
(ករណីមានដីខ្លួនឯងសម្រាប់ជីកស្រះផ្សាំកូនត្រី)។

ទុនវិនិយោគសម្រាប់ជីកស្រះ សម្ភារៈ និងប្រព័ន្ធបង្កាត់ភ្ញាស់	ទុនសម្រាប់ការបង្កាត់ភ្ញាស់ និងការវេចខ្ចប់	ទឹកប្រាក់សរុប
១០,២០៨,០០០រៀល	**៣,៩៣០,៥០០រៀល**	**១៤,១៣៨,៥០០រៀល**

-ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចសម្រាប់ការបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិនចំនួន ១០០,០០០កូន ក្នុងរយៈពេល ២.៥ ខែ ទៅ ៣ខែ (ក្នុង១វគ្គ) ក្រោយកាត់រំលស់លើការចំណាយថេរ និងការចំណាយលើការផលិត÷

ចំណាយសរុប	ចំណូលសរុប	ចំណេញសរុប
៤,៣៧៣,៧២២រៀល	**១០,០០០,០០០រៀល**	**៥,៦២៦,២៧៨រៀល**

២-លក្ខណៈជីវសាស្ត្ររបស់ត្រីឆ្ពិន

ត្រីឆ្ពិនជាប្រភេទត្រីក្នុងស្រុក រស់នៅតាមតំបន់ជាច្រើនក្នុងទឹកសាប (ដងទន្លេ បឹង ស្ទឹង ព្រែក ប្រឡាយ ស្រះ និងក្នុងស្រែ) ជាប្រភេទត្រីដែលប្រជាពលរដ្ឋនិយមចូលចិត្តបរិភោគ និងងាយស្រួលចិញ្ចឹម ជាពិសេសកសិករនៅតាមជនបទនិយមចិញ្ចឹម និងផលិតកូនត្រីបានជាលក្ខណៈគ្រួសារទៀតផង។

ឈ្មោះជាភាសាខ្មែរ÷ ត្រីឆ្ពិន

ឈ្មោះវិទ្យាសាស្ត្រ÷ Barboides gonionotus

ឈ្មោះជាភាសាអង់គ្លេស÷ Silver barb

ត្រីឆ្ពិន មានដងខ្លួនទ្រវែង ផ្ទៃសងខាងនៃដងខ្លួនមានលក្ខណៈសំប៉ែត។ នៅពេលពេញវ័យដងខ្លួនត្រីញីមានភាពផតចូលខ្លាំងជាងត្រីឈ្មោល។ ត្រីឆ្ពិនមានពណ៌ស្រដៀងប្រាក់គ្របដណ្តប់លើដងខ្លួនទាំងមូល មានក្បាលតូច ព្រុយខ្នងវែង ទ្រនុងឆ្អឹងខ្នងក្រាស់ ព្រុយកន្ទុយបែកព្រែកជាជំពាម គែមស្រកាមានភាពក្រម៉ៅ ព្រុយពោះ និងព្រុយគូទមានភាពលឿងស្រាល។ ត្រីឆ្ពិន មិនមានក្រពះទេ ប៉ុន្តែវាមានពោះវៀនវែងជាង ២ ទៅ ៣ដងនៃប្រវែងដងខ្លួន។ វាអាចរស់នៅទាំងបីស្រទាប់ទឹក (លើ កណ្តាល និងបាត) វាចូលចិត្តរស់នៅទឹកស្អាត និងសម្បូរអុកស៊ីសែន។

- **មជ្ឈដ្ឋានទឹកសមស្របសម្រាប់ការលូតលាស់ និងធំធាត់របស់ត្រីឆ្ពិន÷**
  - -សីតុណ្ហភាពសមស្រប ÷ ២៥-៣០អង្សាសេ
  - -កម្រិតអុកស៊ីសែនរលាយក្នុងទឹក÷ ៣-៥មីលីក្រាម/លីត្រទឹក
  - -កំហាប់ pH ចន្លោះពី ÷ ៦-៨
  - -កម្រិតថ្លានៃទឹក ÷ ៣០-៤៥សង់ទីម៉ែត្រ
- **ចរឹកស៊ីចំណី÷** ជាប្រភេទត្រីស៊ីចម្រុះ ដូចជា ស្លែ ត្រកួន ចកបាយទា ស្លឹកកន្ទំថេត ជន្ទល់ភ្នំ សារាយ កន្ទក់ ចុងអង្ករ សណ្តែក ពោត ស្រូវបណ្តុះ កណ្តៀរ សំណល់ផ្ទះបាយ លាមកគោ ក្របី ជ្រូក មាន់ ។ល។ សម្រាប់ការចិញ្ចឹមបែបប្រពលវប្បកម្ម ចំណីសម្រេចពីក្រុមហ៊ុន (ចំណីគ្រាប់) គឺជាជម្រើសដ៏ល្អបំផុតដើម្បីជំរុញការលូតលាស់ ទទួលបានទិន្នផលខ្ពស់ និងស្របតាមតម្រូវការទីផ្សារ។ ប៉ុន្តែចំណីធម្មជាតិខាងលើនៅតែប្រើប្រាស់សម្រាប់បំពេញបន្ថែម ដើម្បីចូលរួមកាត់បន្ថយការចំណាយថ្លៃដើមផលិតកម្ម។
- **ការបន្តពូជ÷** ត្រីឆ្ពិនអាចបន្តពូជចាប់ពីអាយុ ០.៨-១ឆ្នាំឡើង នៅចន្លោះខែ៥ដល់ខែ៩ និងជាទូទៅអាចបន្តពូជបានពេញ១ឆ្នាំ លើកលែងតែ ខែ១១ និង១២ចុងឆ្នាំ។ ត្រីឆ្ពិនអាចបន្តពូជបានពី ៤-៥ ដង/ឆ្នាំ និងជាប្រភេទត្រីមានពងបណ្តែតតាមចរន្តទឹក។ ដូចនេះពេលបង្កកំណើតវាត្រូវបន្លាស់ទីទៅ

រកកន្លែងមានចរន្តទឹកវិលឬនៅពេលមានភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំងឬពេលបូមទឹកបញ្ចូលស្រះនៅពេលយប់។ ត្រីឈ្មោលមានព្រុយទ្រូងគ្រាត និងត្រីញីមានព្រុយទ្រូងរលោង។

- **ការលូតលាស់÷** ត្រីញីលូតលាស់ និងធំធាត់លឿនជាងត្រីឈ្មោល។ ចិញ្ចឹមរយៈពេល ០១ឆ្នាំ ត្រីអាចមានទម្ងន់ចន្លោះពី ០.៣ ទៅ ០.៥គ.ក/ក្បាល និងចិញ្ចឹមរយៈពេល០២ឆ្នាំអាចមានទម្ងន់ចន្លោះពី ១.៥ ទៅ ១.៩គ.ក/ក្បាល។

៣-វិធីសាស្ត្របង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្តិន

៣-១-ការជ្រើសរើសត្រីមេពូជ÷ គឺជាការងារសំខាន់បំផុតសម្រាប់ការបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្តិនដែលកសិករត្រូវយកចិត្តទុកដាក់និងមានភាពច្បាស់លាស់។ ត្រីមេពូជគួរជ្រើសចេញពីស្រះចិញ្ចឹមត្រីសាច់ក្នុងកសិដ្ឋានឬនាំចូលដោយដឹងពីប្រភពច្បាស់លាស់ និងផ្តោតលើលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម÷

-អាយុត្រី	÷	ចាប់ពី ០១ឆ្នាំឡើង
-ទម្ងន់ត្រី	÷	ត្រីញីចាប់ពី ៧០០ក្រាម និងត្រីឈ្មោលចាប់ពី ៥០០ក្រាមឡើងទៅ
-ទំហំត្រី និងរូបរាង	÷	ប្រហាក់ប្រហែលគ្នា មានសុខភាពល្អ រហ័សរហួន មាំមួន ពណ៌ស្រស់ថ្លា គ្មានរបួសស្នាមឬដំបៅ និងគ្មានជម្ងឺ។

៣-២-ការចាក់អ័កម៉ូនរំញោច÷ ដើម្បីបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្តិនបាន ១០០,០០០កូន ត្រូវការត្រីមេពូជចន្លោះពី ៦-៨គ.ក ដោយប្រើកម្រិតត្រីញី ៤-៥គ.ក និងត្រីឈ្មោល៣-៤គ.ក។ ដំណើរការបង្កាត់ត្រូវប្រើថ្នាំអ័រម៉ូនប្រភេទ ស៊ុបព្រីហ្វាក់ (Suprefact) និងឱសថម៉ូទីល្យូម (Motilium) លើត្រីមេពូជដើម្បីរំញោចក្រពេញបន្តពូជឱ្យឆាប់ពេញវ័យ និងត្រីអាចបង្កាត់តាមពេលកំណត់។

អ័កម៉ូន ស៊ុបព្រីហ្វាក់ Suprefact (GnRh)

ឱសថម៉ូទីល្យូម Motilium (Domperidone)

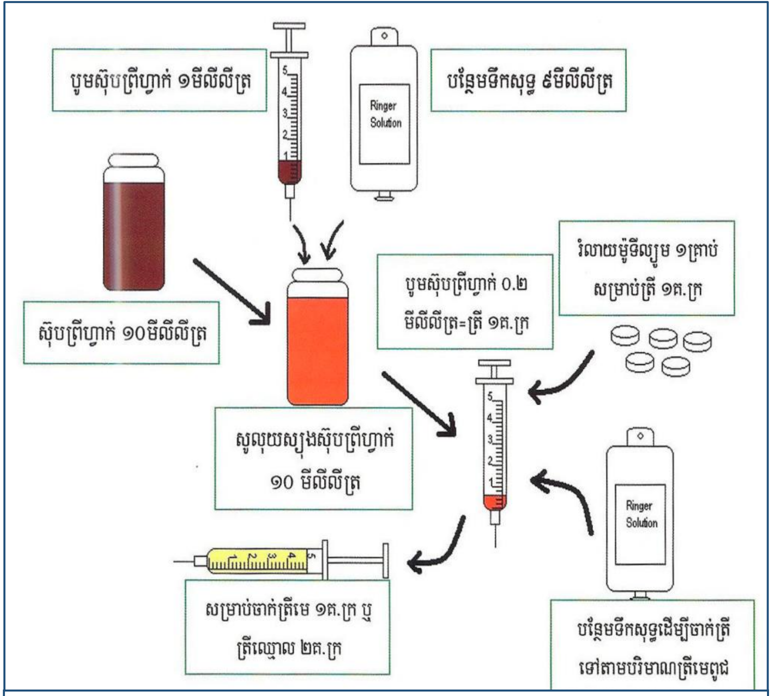

ការរៀបចំអ័កម៉ូនសម្រាប់ចាក់ត្រីមេពូជ

៣-៣-ការបង្កាត់÷ ក្រោយចាក់អ័កម៉ូនរួចរាល់ ត្រីមេពូជត្រូវបានដាក់ទៅក្នុងធុងជំរបង្កាត់ (ធុងជំរ ចំណុះ ១,០០០លីត្រ) ដែលមានទឹកជម្រៅ ០.២-០.៣សង់ទីម៉ែត្រ។ ក្នុងករណីសីតុណ្ហភាពទឹកពី ២៨-៣០ អង្សាសេ ត្រីឆ្កិននឹងទម្លាក់ពងក្រោយពេលចាក់អ័កម៉ូនពី ៤-៦ម៉ោង។

៣-៤-ការភ្ញាស់ពង÷ ការភ្ញាស់ពងត្រីចាំបាច់ត្រូវការឱ្យមានបរិមាណអុកស៊ីសែនរលាយក្នុងទឹកគ្រប់គ្រាន់ ទើបពងត្រីមានអត្រាញាស់ខ្ពស់។ ដូចនេះ កសិករត្រូវរៀបចំប្រព័ន្ធអុកស៊ីសែនក្នុងអាង/ធុងភ្ញាស់ ដើម្បីបង្កើនកម្រិតអុកស៊ីសែន និងជំរុញចលនាទឹកវិល។ រយៈពេលពងត្រីឆ្កិនញាស់ចាប់ពីពេលផ្សំកំណើតក្នុងកម្រិតសីតុណ្ហភាពទឹកពី ២៨-៣០អង្សាសេ មានរយៈពេលពី ៩-១១ម៉ោង។

៣-៥-ការដាក់កូនត្រីទើបនឹងញាស់ចូលទៅក្នុងស្រះបំប៉ន÷ ពេលវេលាសមស្របសម្រាប់ដាក់កូនត្រីឆ្កិនទៅក្នុងស្រះបំប៉ន គឺបន្ទាប់ពីកូនត្រីមានអាយុពី ៣-៤ថ្ងៃក្រោយពេលញាស់ ពីព្រោះពេលនេះ កូនត្រីអស់អាហារបម្រុង (អាហារបម្រុងប្រើបានតែ ២-២.៥ថ្ងៃ) កូនត្រីមានភាពធនទៅនឹងការជងជួស និងមានលទ្ធភាពគេចពីពពួកសត្វចង្រៃដែលមាននៅក្នុងស្រះបាន។

៣-៦-ការរៀបចំស្រះបំប៉នកូនត្រីទើបនឹងញាស់÷ ស្រះបំប៉នកូនត្រីម្សៅមិនត្រូវដាក់ជីលាមកសត្វឡើយ ដើម្បីជៀសវាងកើតមានសត្វល្អិតដែលនឹងស៊ីកូនត្រីម្សៅ។ ត្រូវរៀបចំស្រះចន្លោះពី ២-៣ថ្ងៃមុនដាក់កូនត្រីម្សៅ នៅពេលនោះទឹកក្នុងស្រះមិនត្រូវការមានពណ៌បៃតងឡើយ ពីព្រោះពេលនោះពពួកប្លង់តុងតូចៗ (រ៉ូទីហ្វ៊ែរ) រុក្ខជាតិប្លង់តុង និងបាក់តេរីតូចៗ គឺជាចំណីល្អដំបូងបំផុតរបស់កូនត្រីម្សៅ។

៣-៧-ចំណីសម្រាប់បំប៉នកូនត្រី÷ ក្រៅពីចំណីធម្មជាតិ ត្រូវផ្តល់បន្ថែមនូវចំណីសម្រេចក្រុមហ៊ុនដែលមានប្រូតេអ៊ីន ៤០% សម្រាប់ភាគរយចំណី ៣-៥% នៃទម្ងន់ត្រីសរុបក្នុងស្រះ (ផ្តល់៣ដង/ថ្ងៃ)។

៣-៨-ការប្រមូលផល÷ ក្រោយពីចិញ្ចឹមបំប៉ន ២.៥-៣ខែ កូនត្រីអាចមានទំហំពី ៨-១២លី/កូន ឬ ១.៥-៣ក្រាម/កូន និងអាចប្រមូលផលបាន ដោយប្រើអួនសាច់ទន់ មិនទាក់នឹងព្រុយត្រី និងកាត់បន្ថយការកកិតជងខ្លួនត្រី។

ការរែងជ្រើសរើសកូនត្រីពូជ ទៅតាមទំហំដែលអតិថិជនបញ្ជាទិញ និងការវេចខ្ចប់កូនត្រីពូជ

៤-គម្រោងចំណាយលើការបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិន៖

គម្រោងបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិននេះ បានសិក្សានៅកសិដ្ឋាន ដែលកំពុងដំណើរការបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិន និងចិញ្ចឹមត្រីឆ្ពិនសាច់ស្ថិតនៅសង្កាត់អូរម៉ាល់ ក្រុងបាត់ដំបង ខេត្តបាត់ដំបង។

- ប្រព័ន្ធបង្កាត់ភ្ញាស់ចល័ត ÷ ប្រើធុងជ័រជ្រុងចំនួន០១ មានចំណុះ ១,០០០លីត្រ និងធុងជ័រមូលចំនួន៨ ចំណុះ ២០០លីត្រ)។
- ចំនួនត្រីមេពូជ ÷ ត្រីមេ ៥គ.ក និងត្រីឈ្មោល ៣គ.ក
- ចំណីផ្តល់ឱ្យកូនត្រីស៊ី ÷ ចំណីក្រុមហ៊ុនដែលមានកម្រិតប្រូតេអ៊ីន ៤0%
- រយៈពេលផលិត ÷ ២.៥-៣ខែ/វគ្គ
- ទុនចំណាយសរុប ÷ ១៤,១៣៨,៥០០រៀល

៤-១-ការវិភាគលើការចំណាយ÷ *(ការចាប់ផ្តើមអាជីវកម្មដំបូង)*

លរ	មុខចំណាយ	ឯកតា	ចំនួន	តម្លៃរាយ (រៀល)	តម្លៃសរុប(រៀល)
ចំណាយសរុប ក+ខ					**14,138,500**
ក-ការចំណាយប្រែប្រួល (ក១ + ក២)					**3,930,500**
ក១-ចំណាយសម្រាប់ផលិតកម្ម					**3,805,500**
1	កំបោរស (រៀបចំស្រះបំប៉នកូនត្រីម្សៅ)	គ.ក	50	2,000	100,000
2	មេបាពូជ(ឈ្មោល- ញី)	គ.ក	8	20,000	160,000
3	អ័កម៉ូន (Suprefact + Motilium)	វគ្គ	1	5,000	5,000
4	សម្ភារៈ(សេរាំង, ម្ជុល, ទឹកស៊ីរ៉ូម)	វគ្គ	1	15,000	15,000
5	ជី UREA	គ.ក	3	3,500	10,500
6	ជី DAP	គ.ក	2	4,000	8,000
7	ចំណីសម្រេចរោងចក្រ ប្រូតេអ៊ីន៤0%	គ.ក	45	6,000	270,000
8	ប្រេងឥន្ធៈ(សាំង/ ម៉ាស៊ូត)	លីត្រ	30	6,300	189,000
9	អគ្គិសនី/ វគ្គ	វគ្គ	1	48,000	48,000
10	កម្លាំងពលកម្ម/ វគ្គ	វគ្គ	1	3,000,000	3,000,000
ក២-ចំណាយសម្រាប់ប្រតិបត្តិការលក់					**125,000**
1	ថង់ប្លាស្ទិច(វេចខ្ចប់)	គ.ក	5	20,000	100,000
2	កៅស៊ូកង	គ.ក	1	5,000	5,000
3	ខ្យល់អុកស៊ីសែន	កំប្លេ	1	20,000	20,000
ខ-ចំណាយមិនប្រែប្រួល/ ថេរ					**10,208,000**

1	ស្រះបំប៉ន (៣០ម x១៥ម x២ម)	ស្រះ	2	1,800,000	3,600,000
2	ធុងជ័រសម្រាប់បង្កាត់ (ចំណុះ១០០០លីត្រ)	ធុង	1	400,000	400,000
3	ធុងជ័រសម្រាប់ភ្ញាស់ពង (ចំណុះ២០០លីត្រ)	ធុង	8	80,000	640,000
4	ប្រព័ន្ធទុយោសម្រាប់ធុងបង្កាត់ភ្ញាស់	កំប្លេ	1	80,000	80,000
5	ម៉ូទ័រខ្យល់	គ្រឿង	1	320,000	320,000
6	ធុងអុកស៊ីសែន + នាឡិកា	កំប្លេ	1	600,000	600,000
7	សម្ភារៈសម្រាប់ប្រព័ន្ធខ្យល់	កំប្លេ	1	100,000	100,000
8	កញ្ច្រែងរែងកូនត្រី	កញ្ច្រែង	3	40,000	120,000
9	អួនអូសកូនត្រីពូជ	វង់	1	350,000	350,000
10	ហាប៉ា (២មx៤មx១ម)	វង់	5	20,000	100,000
11	ម៉ាស៊ីនបូមទឹក(ម៉ាស៊ូត)	គ្រឿង	1	2,800,000	2,800,000
12	ម៉ូទ័របូមទឹក	គ្រឿង	1	200,000	200,000
13	ទុយោបូមទឹកសម្រាប់ស្រះផ្សាំកូនត្រី (៨ហ៊ុន)	ដើម	20	30,000	600,000
14	ស្បៃហ៊ុំស្រះបំប៉នកូនត្រីម្សៅ	ដុំ	10	25,000	250,000
15	បង្គោលឫស្សី	បាច់	6	7,000	42,000
16	ខ្សែចំណង	គ.ក	2	3,000	6,000

៤-២-ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចក្នុងការចិញ្ចឹម១វគ្គ÷

លរ	មុខចំណាយ	ឯកតា	ចំនួន	តម្លៃរាយ (រៀល)	ចំនួនវដ្តវិលោះ	តម្លៃសរុប (រៀល)
ចំណូលពីការលក់កូនត្រី						
1	ចំណូលពីការលក់កូនត្រី	ក្បាល	100,000	100		**10,000,000**
ចំណាយសរុប ក+ខ						**4,373,722**
ក-ការចំណាយប្រែប្រួល (ក១ + ក២)						**3,930,500**
ក១-ចំណាយសម្រាប់ផលិតកម្ម						**3,805,500**
1	កំបោរស (ស្រះបំប៉នកូនត្រីម្សៅ)	គ.ក	50	2,000		100,000
2	មេបាពូជ(ឈ្មោល-ញី)	គ.ក	8	20,000		160,000
3	អ័កម៉ូន (Suprefact + Motilium)	វគ្គ	1	5,000		5,000
4	សម្ភារៈ(សេរាំង,ម្ជុល,ទឹកស៊ីរ៉ូម)	វគ្គ	1	15,000		15,000
5	ជី UREA	គ.ក	3	3,500		10,500
6	ជី DAP	គ.ក	2	4,000		8,000
7	ចំណីសម្រេច(ប្រូតេអ៊ីន៤០%)	គ.ក	45	6,000		270,000

8	ប្រេងឥន្ទនៈ(សាំង/ម៉ាស៊ូត)	លីត្រ	30	6,300		189,000
9	អគ្គីសនី/វគ្គ	វគ្គ	1	48,000		48,000
10	កម្លាំងពលកម្ម/វគ្គ	វគ្គ	1	3,000,000		3,000,000
ក២-ចំណាយសម្រាប់ប្រតិបត្តិការលក់						**125,000**
1	ថង់ប្លាស្ទិច (វេចខ្ចប់)	គ.ក	5	20,000		100,000
2	កៅស៊ូកង	គ.ក	1	5,000		5,000
3	ខ្យល់អុកស៊ីសែន	ធុង	1	20,000		20,000
ខ-ចំណាយមិនប្រែប្រួល/ថេរ						**443,222**
1	ស្រះបំប៉ន (៣០ម x១៥ម x២ម)	ស្រះ	2	1,800,000	60	60,000
2	ធុងជ័រសម្រាប់បង្កាត់ (ចំណុះ១០០០លីត្រ)	ធុង	1	400,000	15	26,667
3	ធុងជ័រសម្រាប់ភ្ញាស់ពង(ចំណុះ២០០លីត្រ)	ធុង	8	80,000	15	42,667
4	ប្រព័ន្ធទុយោសម្រាប់ធុងបង្កាត់ភ្ញាស់	កំប្លេ	1	80,000	30	2,667
5	ម៉ូទ័រខ្យល់	គ្រឿង	1	320,000	15	21,333
6	ធុងអុកស៊ីសែន (អុកស៊ីសែន+ នាឡិកា)	កំប្លេ	1	600,000	30	20,000
7	ប្រព័ន្ធ/ សម្ភារៈសម្រាប់ខ្យល់	កំប្លេ	1	100,000	9	11,111
8	កញ្ច្រែងរែងកូនត្រី	កញ្ច្រែង	3	40,000	15	8,000
9	អួនអូសកូនត្រីពូជ	វង់	1	350,000	15	23,333
10	ហាប៉ា (២មx៤មx១ម)	វង់	5	20,000	9	11,111
11	ម៉ាស៊ីនបូមទឹក(ម៉ាស៊ូត)	គ្រឿង	1	2,800,000	21	133,333
12	ម៉ូទ័របូមទឹក	គ្រឿង	1	200,000	15	13,333
13	ទុយោបូមទឹកសម្រាប់ស្រះផ្សាំកូន(៨ហ៊ុន)	ដើម	20	30,000	30	20,000
14	ស្បៃហ៊ុំស្រះបំប៉នកូនត្រីម្សៅ	ដុំ	10	25,000	6	41,667
15	បង្គោលឫស្សី	បាច់	6	7,000	6	7,000
16	ខ្សែចំណង	គ.ក	2	3,000	6	1,000
ចំណោញសរុប						**5,626,278**
ចំណាយថ្លៃដើមក្នុងការបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រី ក្នុង១ក្បាល						**43.74**
ចំណេញពីការផលិតកូនត្រី ១ក្បាល						**56.26**

៤-៣-ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចដោយផ្អែកលើនិន្នាការតម្លៃលក់÷

-ទិសដៅបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិន ÷ ១០០,០០០កូន

-តម្លៃកូនត្រីលក់ចេញទាបបំផុត ÷ ៨០រៀល/កូន

-តម្លៃខ្ពស់បំផុតរហូតដល់ ÷ ១២០រៀល/កូន

ទិន្នផលទទួលបាន(ក្បាល)	តម្លៃកូនត្រីលក់ចេញ(រៀល)	ចំណូលសរុប (រៀល)	ចំណាយសរុប (រៀល)	ចំណេញ (រៀល)	កំណត់សម្គាល់អំពីទិន្នផល
100,000	80	8,000,000	5,626,278	2,373,722	ករណីផលិតកម្មសម្រេចបានតាមផែនការកំណត់
	100	10,000,000	5,626,278	4,373,722	
	120	12,000,000	5,626,278	6,373,722	
80,000	80	6,400,000	5,626,278	773,722	ករណីកូនត្រីបាត់បង់២០%
	100	8,000,000	5,626,278	2,373,722	
	120	9,600,000	5,626,278	3,973,722	
50,000	80	4,000,000	5,626,278	(1,626,278)	ករណីកូនត្រីបាត់បង់៥០%
	100	5,000,000	5,626,278	(626,278)	
	120	6,000,000	5,626,278	373,722	

៥-ហានិភ័យ÷

តាមរយៈចុះសិក្សាជាមួយម្ចាស់កសិដ្ឋានបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិនផ្ទាល់នៅក្រុងបាត់ដំបង ខេត្តបាត់ដំបង មានហានិភ័យមួយចំនួនដែលអាចកើតឡើងជាយថាហេតុលើដំណើរការបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិន នាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់ផលិតកម្មភ្ញាស់កូនត្រីរបស់កសិដ្ឋាន។ កសិករគួររៀបចំផែនការជាក់លាក់ ដើម្បីកាត់បន្ថយ និងគ្រប់គ្រងហានិភ័យបានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

ហានិភ័យចម្បងៗក្នុងការបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិនមានដូចខាងក្រោម÷

ល.រ	ប្រភេទហានិភ័យ	ហានិភ័យ	វិធានការ
១	ហានិភ័យផលិតកម្ម	មេពូជត្រីមិនល្អ ផលិតកូនត្រីមិនល្អ ធំធាត់យឺត ធំមិនស្មើគ្នា អត្រារស់ទាប។	- ជ្រើសរើសត្រីមេពូជក្នុងកសិដ្ឋានដែលបានថែបំប៉នល្អ - ត្រីមេពូជញី-ឈ្មោលមានទំហំប្រហាក់ប្រហែលគ្នា - ទិញត្រីមេពូជពីខាងក្រៅបន្ថែម ដើម្បីជៀសវាងត្រីមេពូជជាន់ឈាម។
		តម្លៃធាតុចូលឡើងថ្លៃខ្ពស់នាំឱ្យថ្លៃដើមផលិតខ្ពស់។	- ពង្រឹងបច្ចេកទេសបង្កាត់ភ្ញាស់ថ្មីៗបន្ថែម ដើម្បីកង្កើនប្រសិទ្ធិភាពផលិតកម្ម កាត់បន្ថយថ្លៃដើមផលិត។ - សិក្សាអំពីវិធីសាស្ត្រឬបច្ចេកទេសក្នុងការផលិតចំណីកែច្នៃរួមផ្សំចេញពីវត្ថុធាតុដើមក្នុងតំបន់ និងងាយរកបាន។

២	**ហានិភ័យទីផ្សារ**	តម្លៃទីផ្សារត្រីសាច់ធ្លាក់ចុះនឹងប៉ះពាល់ដល់ការផលិតកូនត្រី។	- ចងក្រងបណ្តុំអ្នកផលិតកូនត្រី និងចិញ្ចឹមត្រីសាច់ដើម្បីភ្ជាប់ខ្សែច្រវាក់តម្លៃទីផ្សារ។

៦-សេចក្តីសន្និដ្ឋាន÷

តាមរយៈចុះជួបកសិករផ្ទាល់បានបង្ហាញថា÷ ត្រីឆ្ពិនជាប្រភេទត្រីដែលប្រជាពលរដ្ឋនៅតាមជនបទចូលចិត្តចិញ្ចឹមជាលក្ខណៈគ្រួសារ និងមានការបង្កាត់ភ្ញាស់ខ្នាតតូច ដោយសារបច្ចេកទេសនៃការបង្កាត់ភ្ញាស់ត្រីឆ្ពិនមានភាពសាមញ្ញងាយស្រួលជាងប្រភេទត្រីផ្សេងៗ ព្រមទាំងចំណាយដើមទុនតិចទៀតផង។ ត្រីឆ្ពិនត្រូវបានកសិករនិយមចិញ្ចឹមជាលក្ខណៈគ្រួសារ និងសម្រាប់ពិធីលែងកូនត្រីក្នុងទិវាមច្ឆជាតិឬទិវាធម្មជាតិផ្សេងៗជារៀងរាល់ឆ្នាំនៅតាមសហគមន៍។ ថ្លៃដើមផលិតកូនត្រីឆ្ពិនជាមធ្យម ៤៣.៧៤រៀល/កូន និងតម្លៃលក់ចន្លោះពី៨០-១២០រៀល/កូន អាចចំណេញជាមធ្យម ៥៦.២៦រៀល/កូន។ ប៉ុន្តែអត្រាបាត់បង់មិនត្រូវឱ្យលើសពី៣០% និងត្រូវបង្កាត់ភ្ញាស់យ៉ាងហោចណាស់ ១០០,០០០កូន/វគ្គ ទើបទទួលបានផលចំណេញ។

ផែនការអាជីវកម្មច្បាស់លាស់ជាកត្តាសំខាន់ក្នុងការគ្រប់គ្រងខ្សែច្រវាក់ផលិតកម្ម និងហានិភ័យផ្សេងៗដែលអាចកើតមានឡើងបង្កឱ្យរាំងស្ទះដល់អាជីវកម្ម។ ទិសដៅផលិតកម្ម បច្ចេកទេស ធាតុចូលក្នុងដំណើរការផលិតកម្ម ទុនវិនិយោគ អតិថិជនគោលដៅ គួរត្រូវបានកំណត់ និងត្រៀមរួចរាល់មុនអាជីវកម្មចាប់ផ្តើម។

អ្នកផលិតកូនត្រីពូជ មិនត្រឹមតែយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើបច្ចេកទេសផលិតកូនត្រីប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសដល់អ្នកចិញ្ចឹមត្រីផងដែរ ដើម្បីឱ្យអ្នកចិញ្ចឹមត្រីទិញកូនត្រីយកទៅចិញ្ចឹមទទួលបានជោគជ័យ។ កសិករផលិតកូនត្រីត្រូវបង្កើតទំនាក់ទំនងល្អជាមួយកសិករចិញ្ចឹមត្រីទាំងក្នុង-ក្រៅខេត្ត និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រី ជំរុញឱ្យកសិករចិញ្ចឹមត្រីមានការកើនឡើង៕

ប្រភពសិក្សាស្រាវជ្រាវ÷

- កសិដ្ឋានបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រី នៅក្រុងបាត់ដំបង ខេត្តបាត់ដំបង
- ឯកសារបច្ចេកទេសបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិននៃគម្រោង FAIEX-JICA
- ឯកសារបច្ចេកទេសបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិននៃក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ឯកសារបច្ចេកទេសបង្កាត់ភ្ញាស់កូនត្រីឆ្ពិននៃសកលវិទ្យាល័យជលផលប្រទេសវៀតណាម